

השבוע מסתיימת תקופה בחיי הטלוויזיה הישראלית ובחיי הציבור בכלל. הסדרה עני ועשיר, ששיתקה את המדינה מדי יום חמישי החל מהשעה 10 בערב, יורדת תשוב, פשוט כיוון שאין סרטים נוספים מסדרה זו.

את טירוף הצפייה שאחז במדינה בעקבות האגדה לבית פורטיט הסבירו בזמנו בכך שהיתה זו הסדרה הראשונה שהוקרנה בטלוויזיה הישראלית, היוותה חידוש בתרבות הצפייה. את פסטיבל רודי ג'ורד ראש ויתר משתתפי עני ועשיר אפשר להסביר רק כתופעה על-טבעית ישראלית ויבטיב המעולה של הסדרה.

בניגוד להחלטה הקודמת של הטלוויזיה להקדיש לאחר עני ועשיר את הסדרה על פי הספר מה יפית עמק נוי, הוחלט בימים אלה כי הסדרה עזה כמוות האהבה על פי הרומן של פרינוייד מניסון ג'סיה, אחיינית המשורר טניסון, יחליף את עני ועשיר. בסדרה ארבעה פרקים והסיפור נסוב על מקרה אמיתי שהסעיר את ליבונד 55 שנה. ארית תומפסון ומאהבה ביוטרס נידונו למוות באשמת רצח בעלה של תומפסון.

השחקנים רובם ככולם בלתי ידועים לצופים הישראלים. פראנצ'סקה אנים הופיעה במחזהו של הנרי מורל מראה חגל הנשר, וכלידי מקבת בטרטו של רומן פולנצקי. ברנארד המפטון וז'ין דאטיין עוד ידועים פחות ממנה.

יבין מוח את אחימאיר

עדיין לא ברור מעמדו של יעקב אחימאיר בעקבות השינויים הפרסונליים ליים שחלו במחלקת החדשות.

מנכ"ל ליבני (ואשתו אתי) שטיחים מקיראלקיר

דימוי שהושג בעיקר עליידי מסע יחסי ציבור פנימי של עורך התוכנית ירון לזרוב, אינו עומד במבחן המציאות על פי סקר שערך עבור רשות השידור המכון למחקר חברתי שימושי. על פי סקרים קודמים ברור למעלה מכל ספק כי נהגם של צופי הטלוויזיה בארץ הוא לצפות בכל תכנית בה החלו לצפות עד תומה, אפילו אם התכנית לא כלכך מצאה חן בעיניהם. לא כן המצב בעלי כותרת, זו ששודרה ב-2 באוקטובר, תכנית תכנית זו צופים בה עד תומה. רק 20 אחוז מצופי הטלוויזיה ו-24 אחוזים מצופי התכנית, הכריזו כי התכנית מוצאת חן בעיניהם מאוד. כשנערכה בדירקה ספציפית לגבי תכנית אחת של עלי כותרת, זו ששודרה ב-2 באוקטובר, תכנית שנבחרה באקראי וכמדיגם בלבד, התברר כי 66 אחוזים מצופי הטלוויזיה לא ראו כלל את התכנית.

כהשוואה, מעניינת תוצאת אותו סקר לגבי הסדרה הקנויה האחים. למרות הקושי שבצפייה רצופה בסדרה מתמשכת, צפו בכל הפרקים בסדרה זו או ברובם, 46 אחוזים מקרב צופי הטלוויזיה. 34 אחוזים מקרב צופי הטלוויזיה נהנים ממנה מאוד. כאשר נערך מיבדק ספציפי לגבי פרק

פרידה לשילון בחאן הירושלמי. מסמר מנהל המחלקה. מנהל הטלוויזיה ארנון צוקרמן ומנכ"ל רשות השידור יצחק ליבני. אולם מי שהיה צריך להציע לו את התפקיד, חיים יבין, עדיין מהסס. יבין היה צריך להודיע ביום הששי האחרון את מי הוא בוחר כסגנו אך הוא נמנע מצעד זה ודחה את המינוי עד לסוף השבוע הזה. מרבית עובדי המחלקה תומכים במינוי של אחימאיר אולם יבין מתלבט בינו לבין שלושה עובדים אחרים: אברהם ("כוש") קושניר, רון ("רוני") בן ישי וירם רונן.

פסטיבל שילון

היום הששי האחרון היה יום של תגיגות במחלקת החדשות. בשעה 11 בבוקר נקראו כל עובדי המחלקה לישיבה חגיגית מיוחדת לכבודו של ירון שילון. לאחר שהיו צריכים לסבול ארבעה נאומים בהם התיימא מנהל המחלקה הפורש דן שילון למנהל הטלוויזיה ארנון צוקרמן זה לזה ומנכ"ל הרשות יצחק ליבני והמנהל החדש חיים יבין נשאו נאומים מיימים, הרימו כל הנאספים כוסות לכבוד דן שילון.

בערב ערכה מחלקת החדשות מסיבת

הגשש החיזור וטוביה צפיר היו החלק האמנותי של המסיבה ולשילון הוגשו שתי מתנות. אחת של המחלקה כולה: שלוש ליטורגיאיות של הצעיר יוסף ברנר ואת פרטית של אלכס גולדערי, מנהל מחלקת הספורט, אשר הגיש לשילון מפת העולם עליה צוינו באותיות זהב וכסף האתרים מהם שידרה מחלקת הספורט בשידורים ישירים ולא-ישירים.

עד כמה פופולרי לנודן

הדימוי של עלי כותרת, כאילו היא הד תוכנית הפופולארית ביותר בטלוויזיה,

מקופחת הפץ בלי דרגה

מהסדרה ששודר ב-5 באוקטובר, התברר כי 58 אחוזים מצופי הטלוויזיה צפו בו.

אין השכלה אין דרגה

הטלוויזיה נלחמת בתוכניות שונות שלה כנגד עוולות שעושה המימסד לאזרחים וניצול עובדים עליידי מעסיקים. קשה לכן להבין את העוול שעושה רשות השידור עצמה לאחת מעובדותיה.

ערינה הפץ ידועה לכל עיתונאי הרמסה את הטלוויזיה או שהיה זקוק אי פעם לשיחותי רשות השידור. תפקידה הרשמי הוא הממונה על יחסי ציבור בלשכת דובר הטלוויזיה. במסגרת תפקידה ממונה הפץ על שלושה עובדים, על מחד לקת התרגומים בכתב של לשכת הדובר ועל מחלקת הצילומים של לשכה זו. הדובר משה עמירב מעיד כי הפץ היא אחת העובדות הטובות ביותר בבניין חוטי ירושלים בו יושבת הנהלת רשות השידור וכי מסירותה יכולה לשמש את זמפת.

הפץ יושבת על דרגה י"ג שהיא דרגת שכן של פקידה זוטרה ומתחילה. כל נסיונותיו של עמירב לקדם אותה בדרגה עלו בתוהו. יש לכך שני מתנגדים: סמנכ"ל רשות השידור לענייני מינהל שלמה עבאדי ומנהל מחלקת כוח אדם מאיר בקלינק. מזכירתו של עבאדי, נארה כהן, שאין להשנות כלל את עבודתה לזו של הפץ, אם כי אילו כהן ככל השוואה זו כיוון שתפקידה של כהן על תפקידי פקידה בלבד, יושבת אף היא על דרגה י"ג. מזכירתו של בקלינק, עלה לחפץ של עבאדי את בקלינק שלא לתת להפץ את הדרגה ההולמת את תפקידה, כישוריה ותורמתה לטלוויזיה הם

מי האיש שקולו בוקע ממקלט הרדיו

והגורם למאזינים לנוע לקצב השיק?

ישראל - לי - לי - לי

הדיפלומה שלו רכש אחרי לימודים של שלוש שנים, בדרום-אפריקה. בסיומם, קייבל את הצינון הכלימטורגי-גבוה. הדיפלומה מה תלויה היום על קיר בסלון, אך אלי אוהב להפתיע את ידידיו במסיבות בבקרי אותו ביין. הוא נהנה לייצע להם בבחירת המשקאות המתאימים לכל אירוע. מה הולך עם מה, ולאיהו קלאסה שייך. מתוך כיף הוא משמש, מדי פעם, גם יועץ לענייני שיווק, בתחום היין כמובן.

אך אלי הוא גם בוגר החוג לתיאטרון ולאמנות באוניברסיטת תל-אביב, וגם של החוג לעיתונאות. הבחור הגבוה והמגושם הוא גם מורה מוסמך. הוא מספר: "את הקאריירה שלי בתור מורה התחלתי בבראזיל. מורי היו אז בשליחות שם. לימדתי אז בסמינר למורי רות לעברית. משם התגלגלתי דרך הרבה בתי-ספר, כשבכולם עסקתי בהוראת הי מיקצועות ההומניים. זה לא הכיף הכי גדול, תאמינו לי. לא ליקנתי דבש. והי משכורת? נו, מה יש לדבר, להיות שדרן ברדיו הרבה יותר משתלם.

אני יודע שביום מן הימים אגיע לנקודה בחיים, שלאנשים יאמרו לשמוע אותי, ויגיע זמנם של הצעירים לשדר. יש לי אומנם כל מיני רעיונות בראש, ואנן מתכנן כל מיני דברים, אבל ננית לזה בינתיים. ניתן לזמן לדבר".

אך מסתבר, שרק מאהבת המיקצוע אי אפשר לחיות. אלי מתעסק גם בחאלטורות שונות. "מחזיק לשבת בבית ולשמוע את עצמי משדר איוו סיסמט-פירסומה, או לשבת באולס-קולנוע ולראות את עצמי, כמו שאני כזה גדול, מדגים איהו מוצר בסירטון פירסומה. היום נוצר מין סטיל של הנחיות-מוסיקה, ואני מוצא את עצמי מועסק פוליטיסי-ג'וב. מופיע בערברי הרקדה, עורך מוסיקה לערביי-הרקדה, וער שה מוסיקת-ריקודים ומוסיקת-רקע לעורכי מצבירות. אני מרקיד באופן קבוע את הסטודנטים שלנו באוניברסיטת בראילן ותל-אביב.

ההנחיה שלי היא רלוואנטית לשיח. אני אוהב להכניס את הקהל לקצב, לא- ווירה. אני שונא לספר בדיחות. זה לא בשבילי. אני מרגיש שאני מגושם מדי בשביל זה. "אני מת על הצגות רדיופוניות ויוזר אליות. חבל שהן לא מזדמנות לעתים יותר תכופות. הנה, באחרונה הינחית את מופע הרוק של השנה. מאראתן גדול של זמר שנערך בגנייה-תערוכה. בשבילי זו הייתה הזדמנות גדולה לפגוש שורה ארוכה של זמרים עבריים שנים תקליטיהם לי פגישות קבועות. סופר-שלאגרים כמו ארי אל וילבר, שלום חנוך, דורי כן-זאב, יהר דית רביץ, דני ליטני, חיים קריו, גרי אפשטיין ועוד רבים רבים אחרים. ממש כיף לא-נורמלי.

אלי הוא יינן, מומחה אמיתי ליין, את

אלי ישראלית יין בבראזיל

איש גבוה ומלא-גוף קם ובקול בס חם הציג את עצמו: "אני אלי ישראלית. מה אני מחפש בחיים? קודם כל יחס חם, ברצינות. יחס חם הוא מקבל בבית אצל אשתו, בתיה, שאותה נשא לפני שש שנים. בתיה, שהיתה אחות בבית-החולים לחולי-נפש, מיישמת כמה מסודות המיקר צוע על בעלה. "אני מאוהב בה עד שיגר עון", מעיד אלי על עצמו, "מש מעריך אותה". היא ושתי הבנות התמודדות, ונוסף עליהן הכלבה שהמליטה באחרונה שגר של נקבות. הפכו אותו אבו-אל-בנאת. "אני נהנה מהחיים, ומהדברים שאני ער שה", אומר אלי. "נהנה לגור בצפון תל-אביב, ולדהור בקונסטה טרנשה שלי ברחו בות העיר. אוהב לצאת ולפגוש אנשים יפים. אני בניגוד לרבים, טוען שהיפוי הוא לא רק חיצוני, לרוב הוא גם פנימי. "מבחינה מיקצועית אני חש שהיום, בגיל 35, אני נמצא בפיסגת הקאריירה שלי. הרדיו הוא אהבתי הגדולה. זה האגור טרנס שלי, ההזדמנות שלי לומר לאנשים כל מה שאני רוצה. להעניק למאזינים קצת יחס חם. אם הדבר יהיה תלוי בי, לא אעזוב אף פעם את המדיום הזה."